

תת"ע 7845/02 - מ.י. תביעות חדרה -משטרת ישראל נגד יהודה דדשוב

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 7845/02 מ.י. תביעות חדרה -משטרת ישראל נ' דדשוב
תת"ע 7846/02 מ.י. תביעות חדרה -משטרת ישראל נ' דדשוב
תיק חיצוני: 01112086366

בפני	כבוד השופט משה גינות
מאשימה	מ.י. תביעות חדרה -משטרת ישראל
נגד	
נאשמים	יהודה דדשוב

החלטה

- 1 בפני בקשה לעיכוב ביצוע פקודת מאסר - חלף קנס ומינוי סניגור ציבורי למבקש.
2. ביום 11.7.04 ניתן גזר דין ובו הושת על הנאשם, בין יתר רכיביו, תשלום קנס בסך 22,00 ₪ או 3 חודשי מאסר תחתיו, וזאת לאחר שהנאשם הורשע עפ"י הודייתו בעבירות של פקיעת רישיון רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה וכן בעבירה של נהיגה בזמן פסילה.
3. בבקשה הנוכחית, נטען ע"י המבקש כי יש להורות על עיכוב ביצוע פקודת מאסר חלף קנס שהוצאה נגדו וזאת מן הטעמים הבאים:
 - א. לטענתו הקנס שהוטל עליו במסגרת גזר הדין התיישן ביום 10.7.14 מאחר והמרכז לגביית קנסות לא שלח לו כל הודעה ולא נקט כנגדו בפעולות במשך כל הזמן הזה.
 - הגם אם מרכז לגביית קנסות יטען כי נקט כנגדו בהליכים לגביית הקנס, הרי שלא הומצאו כל אסמכתאות המעידות על נקיטה בפעולות אלו.
 - ב. לחילופין טען המבקש, כי גם אם יוכח כי המרכז לגביית קנסות נקט בפעולות גביית הקנס, הרי שפעולות אלו עצרו את מרוץ התיישנות הקנס בלבד ולא את רכיב מאסר חלף קנס. דהיינו, על המרכז לגביית קנסות מוטלת החובה להמציא התראה על אפשרות הוצאת פקודת מאסר בשל אי תשלום קנס בטרם יחלפו 10 שנים ממועד גזר הדין ולא כפי שנעשה בתיק דנן, כאשר התראה כאמור הוצאה ביום 11.8.15.

ג. לחילופי חילופין טען המבקש, כי אין מקום לנקוט בהליכי מאסר נגדו בשל הזמן הרב שחלף ממועד מתן גזר הדין. לטענתו נקיטת הליכי מאסר חלף קנס כעבור למעלה מעשור, מהווה התעמרות במבקש ואינה עומדת במבחני סבירות הגינות ומידתיות ויש מקום לבטל את פקודת מאסר חלף קנס, מכח דוקטרינת הביקורת המנהלתית בהליך פלילי.

4. הבקשה הועברה לתגובת המשיבה - המרכז לגביית קנסות (להלן: "**המרכז**").

בתגובתה לבקשה נטען, כי כנגד המבקש פתוחים נכון להיום 22 תיקים, ובכללם 8 תיקי תעבורה (כולל תיק זה), 11 דוחות משטרה ו-3 תיקים בגין אי תשלום אגרות. המרכז טען, כי בניגוד לטענת המבקש, מיום גזר הדין ועד היום נשלחו אליו מספר דרישות תשלום וכן ננקטו הליכים כנגדו כגון הטלת עיקולים, כאשר לתגובה צורפו מסמכים לתמיכה בכך.

לטענת המרכז המבקש שלח ביום 2.12.10 מכתב לרשות האכיפה והגביה, בו הודיע כי קיבל מכתב פירוט חובות ומוכן לשלם את החובות ללא ריבית הצמדה. לעניין הליך הפעלת פקודת המאסר נטען, כי איגרת התראה בטרם הפעלת פקודת מאסר נשלחה ביום 2.8.2015 אל כתובת המבקש (לתגובה צורף אישור מסירה החתום ע"י בן משפחה של המבקש).

לאור האמור לעיל, טען המרכז הרי שהעונש שהוטל על המבקש לא התיישן ובכדי להימנע מהטלת פקודת המאסר, על המבקש להסדיר את חובו באופן מיידי, כאשר יש באפשרותו, לאחר שיסדיר את תשלום הקרן המלאה, לפנות למרכז בבקשה מנומקת, מגובה באסמכתאות, להפחתת תוספת הפיגורים.

דין והכרעה

5. תכליתה של הבקשה שבפניי היא להביא לעיכוב בביצוע העונש שהוטל על המבקש במסגרת גזר הדין הנ"ל, כאשר לטענת המבקש לא ניתן לגבות הקנס בשל ההתיישנות.

6. סוגיית התיישנותם של עונשים פליליים קבועה בסעיף 10 לחסד"פ, כיון שעבירת הקנס דנן הינה "עוון", תקופת התיישנות העונש לגביה היא 10 שנים.

7. בע"פ 3482/99 פסי נ' מדינת ישראל, פ"ד נג(5) 715 דובר, בקנסות שנפסקו על עבירות תעבורה. המערער שם עבר עבירות קנס, שהן עבירות תעבורה מסוג ברירת משפט. הוא לא שילם את הקנסות, ובשל כך סירבה רשות הרישוי לחדש את רישיון הנהיגה שלו. בית המשפט לתעבורה, שאליו פנה המערער בבקשה לביטול הקנסות מפאת התיישנותם, קבע כי אין הוא מוסמך לדון בבקשה. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה, ובית המשפט פסק כי הענין יובא בפני בית המשפט המוסמך, שהוא - בהתחשב בסעד המתבקש - בית משפט השלום. המערער ערער לבית המשפט העליון, אשר דן בחלופות האפשריות (בית משפט לתעבורה, בית משפט אזרחי, בג"ץ) ומסקנתו היתה, כי שאלת התיישנותו של קנס צריכה לידון בבית משפט אזרחי. אחד מהנימוקים שנזכרו שם (בעמ' 719)

למסקנה האמורה היה, שגביית קנס שלא שולם במועדו נעשית על פי פקודת המיסים (גבייה). לפיכך, הואיל ומדובר בשלב של הוצאתו לפועל של עונש הקנס שהושת, אין זה ראוי שהוא יטופל על ידי בית משפט שגדר סמכותו היא בענינים פליליים בלבד.

8. לאור האמור לעיל, כאשר "העונש" הוא קנס, יחולו על גבייתו הוראות פקודת המיסים (גבייה) כאילו היה מס כמשמעותו באותה פקודה (סעיף 70 לחוק העונשין, **תשל"ז-1977**).

בכך, ניטל "אופיו" הפלילי של הקנס והוא הופך לחוב "אזרחי" (ראו: ע"פ (מחוזי ת"א) 1006/98 **פסי נ' מד"י**, סעיף 13 לפסק הדין).

לפיכך, המקום הראוי לדון בטענת התיישנותו של קנס, כלומר בטענה, לפיה לא ניתן לאכוף את גביית הקנס, הוא בית המשפט האזרחי.

9. לאור כל האמור לעיל, משפקודת מאסר טרם נחתמה כנגד המבקש, הרי שאין מקום להורות על עיכוב ביצועה, והבקשה נדחית.

10. על המבקש להגיש בקשתו בביהמ"ש השלום ולעתור שם לעיכוב הליכים עד למתן החלטה סופית.

**ניתנה היום, כ"א שבט תשע"ח, 06 פברואר 2018,
בהעדר הצדדים.**